

Λόγοι γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου- Το κέρδος από την αδικία

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

- Γέροντα, όταν ενοχοποιούμαι από κάτι πού θά πή για μένα μία αδελφή, ενώ δέν φταίω, δέν το σηκώνω καί ψυχραίνομαι μαζί της.
- Για στάσου λίγο! Τί λέει το Τυπικό της Εκκλησίας γι' αυτό; Σέ ποια περίπτωση υπάγεται;
- Έσύ πώς βοηθίεσαι περισσότερο; Πές ότι συμβαίνει έτσι όπως το λές, ότι δέν φταις. Έ, άν σέ αδίκησαν, κέρδος έχεις. Και ή άλλη, άν είπε κάτι εις βάρος σου, για νά δικαιολογηθή, μετά τήν πειράζει, τήν ελέγχει ή συνείδηση, μετανοεί καί σέ βλέπει μέ περισσότερη

αγάπη. Δυό-

τρία καλά μαζί. Έτσι σου δίνεται ή ευκαιρία νά πλουτίσης και νά γίνης αρχοντοπούλα, νά

μήν είσαι τσιγγανάκι. Αφού ό Θεός σου δίνει τήν δυνατότητα νά γίνης αρχοντοπούλα και

να μπορής νά δίνης και σέ κανέναν άλλο, γιατί θέλεις νά μένης τσιγγανάκι;

- Επιμένει ό λογισμός νά ρωτήσω τήν αδελφή πώς κατάλαβε τήν συμπεριφορά μου και

μέ ενοχοποίησε.

- Βέβαια, αντέχει το ταγκαλάκι νά δη νά εχης κάτι στην άκρη; Σέ πιέζει νά ζήτησης νά

βρής το δίκιο σου, γιά νά δίωξης από μέσα σου τόν Χριστό.

- Γέροντα, θά ήθελα κάποτε-κάποτε νά μοϋ χαρίζωνται οί άλλοι, οταν κάνω ένα

σφάλμα.

- Τί, θέλεις νά σέ δικαιολογούν; Ας πούμε ότι σέ δικαιολογούν. Έσύ κερδίζεις πνευματικά

ή ζημιώνεσαι μέ αυτό;

- Ζημιώνομαι.

- Αν είχες ένα μαγαζί, θά ήθελες νά κερδίζης ή νά ζημιώνεσαι;

- Νά κερδίζω.

- Αν λοιπόν στά υλικά, στά μάταια, πράγματα δέν θέλουμε νά ζημιωθούμε, πόσο μάλλον

στά πνευματικά πρέπει νά κοιτάμε πώς νά μή ζημιωθούμε! Οί κοσμικοί άνθρωποι κοιτούν τό

υλικό κέρδος και δέν το αφήνουν νά πάη χαμένο οί πνευματικοί άνθρωποι είναι σωστό νά

πετάνε τό πνευματικό κέρδος; 'Αλλά, και αν οί κοσμικοί ξοδεύουν τά χρήματα πού έχουν,

σπαταλούν τουλάχιστον υλικά πράγματα, ενώ εμείς, οταν δέν δεχώμαστε τήν αδικία,

σπαταλούμε πνευματικά πράγματα, ουράνια. Τά τρώμε όλα εδώ. Γιατί νά ανταλλάσσουμε τά

ουράνια μέ τά επίγεια; Ύστερα οί καημένοι οί κοσμικοί έχουν και άγνοια πνευματική, ενώ

εμείς γνωρίζουμε γίναμε μοναχοί, γιά νά κερδίσουμε τά ουράνια, και τελικά γιά άλλου

ξεκινήσαμε και άλλου πάμε. Γιά έναν κοσμικό τό νά έκτελεσθή ή νά δαρθή ή απλώς νά

διωχθή άδिका, είναι πολύ οδυνηρό. Έμείς όμως πρέπει νά τά ζητάμε αυτά

και νά τά
υπομένουμε γιά τήν αγάπη τού Χριστού. Νά επιδιώκουμε τήν ατιμία, τήν
περιφρόνηση, την
ύβρη, γιατί φέρνουν κέρδη στην ψυχή μας. Ένας οικογενειάρχης λ.χ. έχει ανάγκες
και ζητά
να δικαιωθή, γιατί σκέφτεται πώς θα ζήσουν και αυτός και τα καημένα τα παιδιά
του, αν
χάση την υπόληψη του ή αν χρεωκοπήση. Γι' αυτό οι κοσμικοί έχουν
ελαφρυντικά, ενώ
εμείς δέν έχουμε ελαφρυντικά.
Όταν μας αδικούν κι εμείς δεχώμαστε την αδικία, τότε στην ουσία
ευεργετούμαστε.
Με συκοφαντούν λ.χ. ότι έκανα κάποιο έγκλημα και με κλείνουν στην
φυλακή άδικα;
Εντάξει. Έχω αναπαυμένη την συνείδηση μου, αφού δέν έκανα το έγκλημα, έχω και
ουράνιο
μισθό. Υπάρχει μεγαλύτερη ευεργεσία; Δέν γογγύζω, άλλα δοξολογώ τον
Θεό: Πώς να Σέ
ευχαριστήσω, Θεέ μου, πού δέν έκανα το έγκλημα; Αν το είχα κάνει, δέν θά άντεχα
τις τύψεις
της συνειδήσεως. Τότε γίνεται Παράδεισος ή φυλακή. Μέ χτύπησε κάποιος άδικα;
Δόξα
Σοι, Κύριε! Ισως ξοφλήσω κάποια αμαρτία κάποτε και έγώ είχα χτυπήσει
κάποιον. Μέ
έβρισαν άδικα; Δόξα Σοι, Κύριε! Το δέχομαι γιά τήν αγάπη Σου, πού
ραπίσθηκες και
υβρίσθηκες γιά χάρη μου.

Πηγή: geron-paisios.blogspot.gr